

VĂN TỜ TƯỞNG NIỆM HAI BÀ TRƯNG

Hôm nay, nhân ngày Tưởng Niệm Nhị Vị Trưng Vương,

Chúng con xin Thành Tâm Kính Lạy :

ANH LINH NHỊ VỊ TRƯNG NỮ VƯƠNG

CÙNG CÁC DANH THẦN, DƯƠNG TƯỚNG,

LIỆT NỮ, ANH HÙNG THẠ HỆ NHỊ TRƯNG

HIỆN LINH CHỨNG GIÁM

Đạo Sống ngàn đời còn sáng tỏ

Muôn Dân vạn thuở tạc công ơn.

Nhị Trưng vì Nước quên thân ngọc

Một dạ sắt son cùng núi sông.

Đốt Nước Trời Nam, kết tụ tinh hoa hiện lộ Anh Thư, ngàn năm
vằng vặc gương Liệt Nữ,

Non Sông Hồng Lạc, hun đúc gan vàng lẫm lừng Nhi Nữ, muôn đời
sáng chói đức Trưng Vương.

Uy linh còn thắm đượm

Danh tiếng vẫn ngát hương.

Vượt thời gian, ân đức thắm nhuần đón cành cây ngọn cỏ

Ngoài vòng định lượng, công ơn ghi tạc cùng sổ sách lưu phương.

Nhớ xưa NHỊ VỊ ĐẠI VƯƠNG

Sinh trưởng chốn nho phong nết nết, vẫn dòng lương tướng,

Chuyên nghề canh cửi nông trang, đáng ngọc thiên hương.

Nhưng không may gặp buổi

Đột nước lâm cơn quốc nạn

Đông bào thắm họa tai ương.

Phường xâm lược chớ trượng hưng Hán diệt Di, ưa đặng ghét dị,

Giặc Bắc phương bày nhiều quố kố mưu sâu, thối đoạn khôn lường.

Khát máu tanh lòng, túi tham không đáy, chúng vợ vết sạch sành sơn trạch,

Lòng lang dạ sói, mạnh được yếu thua, giặc san bằng lãnh thổ biên cương.

Bất công nạp sừng tê đá quý

Bày dâng hiên trai ngọc đỉnh hương.

Hãm hại nhân tài anh kiệt

Dập vùi ân đức hiên lương.

Tàn mạt đón cơn trùng cây cỏ

Đoạ lộn cớ luân lý cương thường.

Cầm giặc nước, sôi gan tím mật,
Hận thù nhà, lòng quặn đau thương.

Bối vạy cho nên NHỊ VỊ phải

Liều yểu đào tơ ra oai tỳ hù, giục toàn dân giết thù cho Nước,
Khẩn tang mãi kiếm tề dạ kiên trinh, Chị cùng Em rửa hận cho
chàng.

Chiêng trống vang rền, giục giã quân dân tướng sĩ quyết vùng
lên trừ bạo,

Tuốt gươm vung dáo, quặn bao máu lửa hiềm nguy thối tận diệt
bạo cường.

Nhi Nữ mà yên cương rong ruổi, tề lộ gan vàng dạ sắt,

Anh Thù song gươm dáo xông pha, phô bày chí khí phi thường.

Sáu mươi ngà tiên quân, đánh tan tàn giặc Hán,

Trăm nẻo đường vây kín, hãm thái thú họ Tô.

Trời PHONG CHÂU phát phối ngọn cờ tự chủ

Thành MÊ LINH rạng ngời nọn bá nghiệp vương.

Ba năm GIAO CHÂU thịnh trị

Ngàn đời ÂU LẠC lưu phương.

Nào ngờ nước Nam chưa qua vận bể dâu

Giặc Hán chưa buông tham vọng

MÃ VIỆN vội vã lên đường.

Móng nọn tự chủ còn non yểu

Khó ngăn bầy lang sói điên cuồng.

Tự c̣ kim thịnh suy ṃy độ

Trường đ̣u tranh tḥng bại lẽ thường.

Tận trung với Nước, dòng SÔNG HÁT sóng gào, thương tịc Anh
Thư tụn tịt,

Ḥt dạ thương Dân, đ̣t MÊ LINH rung chuỵn, tḥm ơn Liệt Nữ
TRUNG VƯƠNG.

Hơn một ngàn năm Ngai hằng linh hịn cứu Dân độ Nước,

Tṛi muôn vạn đời, toàn dân thành kính hương khói mịu đường.

Cột Đ̣ng MÃ VIỆN tịch mịch, vùi sâu trong cát bụi,

Sóng xanh SÔNG HÁT uy linh, ṭa sáng kḥp muôn phương.

Nước bịc non xanh phơi phơi ân sâu nghĩa nặng,

Trời cao đ̣t rộng ḷng lộng uy đức Anh Hùng.

Chúng Con nay

Nhân ngày Thánh hóa

Dâng nén Tâm Hương

Hướng lòng tựng niệm.

Ghi tạc Công Ơn

Cúi xin phù trợ

Cho Con Dân thoát đọa đày tan tác

Cho Đ̣t Nước sớm Dân Cḥ Phú Cường !

Ựng nước nhớ ngụn

Nhân ngày Gị Thánh

Chúng con kính c̣n

Dâng t[âm] lòng thành.

THƯỢNG HƯ[NG] !

(Võ Đại Tôn cúi đầu ch[ắp] bút)